

— Хей...! Какво търсишъ изъ моя пътъ?
Коя си ти? Отдѣл идешъ? Кѫдѣ отивашъ?

— Че ти ме питашъ за много работи изведнажъ, отговори непознатата звѣзда.

— Тогава кажи, коя си ти? — пакъ я запита земята.

— Азъ съмъ една малка **комета**, отговори звѣздата. А ти коя си?

— Азъ съмъ земята, не познавашъ ли ме?

— Съвсѣмъ не, отговори кометата, азъ съмъ сега за пръвъ пътъ на небето и не съмъ се запознала още съ никого.

— Тогава не си сгрѣшиха, че си дошла най-напрѣдъ при мене, — казала гордо, гордо земята. Азъ не искамъ да се хваля, но мога да кажа, че съмъ най-наредената отъ всички звѣзди.

— Тогава побѣрзай и ми разправи нѣщо; азъ нѣмамъ врѣме да се бава тукъ безъ работа.

— Нима ние не се движимъ бѣрзо, казала земята приятелски. Знаешъ ли какво ще ти прѣд-